

anderledes til Anvendelse i det praktifte Liv, end det gjorde i de første Aar, man havde denne Sag under Behandling.

Endnu ſkal jeg ikke undlade at bemærke, at det lille og, ſom jeg ſynes, meget intereſſante Forſlag om Bygningsſtyld har min fulde Sympati. Det forekommer mig, at det er en retfærdig Maade at ſtaffe de paagældende Kommuner en forøget Indtægt paa. Over for et enkelt Spørgsmaal, ſom det ærede Medlem fra Frederiksberg (P. G. C. Senſen) i Gaar hentydede til, nemlig de ſtore Bygninger, der ere indrettede til en Del Familier, maa jeg ſige, at det forekommer mig ikke, at det maatte kunne frembyde ſtore Vanſteligheder, thi man ſkulde ſynes, at man i ſaa Henſeende, ligesom man ved Loven om Bygningsafgift har funnet fritage eller delvis fritage Beſtigeligheder af beſtemte ringe Omfang, navnlig beſtemte for Arbejderklassen, ogſaa maatte kunne tage noget Henſyn til og moderere Staten efter den Anvendelse, ſaadanne Bygninger have.

For øvrigt ſkal jeg her anbefale Lovforſlaget og paa ny fremhæve, at jeg anſer det for paatrængende nødvendigt, at der bliver gjort noget med Henſyn til de Spørgsmaal, ſom Lovforſlaget ſøger at løſe; ſkulde det ikke lykkes at ſaa det gennemført i Aar, maa jeg i Overensſtemmeſe med Udtalelſerne paa Rådſtadmødet indtrængende anmode den høje Regering og Landſtinget om, at det ved ſærlig Foranſtaltning vil blive gjort muligt at beſtatte diſſe ny Objekter, der ikke hidtil have været beſtattede, men ſom ubetinget burde beſtattes.

Madſen-Nygdal: Den ærede foregaaende Taler udtalte Ønſtet om, at vi nu endelig maatte være naaede ſaa vidt, at vi vare komne til Begyndelſen af Enden. Jeg vil ſlutte mig fuldstændig til ham i den Henſeende og ogſaa for mit Vedkommende oprigtig udtale det Ønſte, at vi endelig maatte være naaede til Begyndelſen af Enden, thi den almindelige Trang til en Løsning af dette Spørgsmaal, ſom vi her behandle, har været erkendt i mange, mange Aar. Selve Sagen har jo været forhandlet her i Rigsdagen lige ſiden Aaret 1850, ſaa den har en meget lang Forhiſtorie, men desværre ſer det, for mig i alt Fald, ud til, at vi ikke ſtaa ved Begyndelſen til Enden. Det værſte er ikke, at Sagen har ſtaaet paa i mange Aar, men det ſynes mig at være endnu værre, at vi ikke ere komne hinanden ſynderlig nærmere, hvad jeg i alt Fald ikke kan ſe. Der er endogsaa adſtilligt, der tyder paa, at vi ſtaa fjernere fra hinanden. Det forekommer mig, at vi i Begyndelſen af

Halvfjerdsjerne ſtode hinanden nærmere, end vi gøre i dette Øjeblik. Jeg vilde oprigtig ønſte, at jeg tog fejl i ſaa Henſeende. Jeg ſkal ikke komme ind paa at omtale de Grunde, der efter min Betragtning kan være til, at vi altſaa ikke ere komne hinanden nærmere, ej heller ſkal jeg komme ind paa Sagens Forhiſtorie, ſkønt jeg mener, at det kunde være baade nyttigt og lærerigt i mange Henſeender at ſe tilbage paa den. Det ſkal jeg imidlertid afholde mig fuldstændig fra at Henſyn til Tingets Tid og ſtraks gaa over til ſelve Forſlaget.

Der er adſtillige Enkeltheder, jeg kan gaa let hen over, da jeg havde Beſtigelighed til at behandle dem i Fjor, og hvor jeg vil kunne henholde mig til, hvad der derom blev ſagt. Jeg ſkal begynde med at omtale Lovforſlagets §§ 2 og 4, det Afſnit, ſom omhandler Overligningskommiſſioner og Overſtattekommiſſioner. Jeg ſkal ikke komme vidtløftig ind derpaa, fordi det blev behandlet navnlig i det andet Ting temmelig udførlig i Fjor. Jeg ſkal blot ſige, at jeg ſtanner ikke rettere, end at Beſtemmelſerne herom indeholde Tilbagegang i Stedet for Fremſkridt. Lovforſlaget indeholder ikke nogen beſtemt Regel hverten for Skatteindtægtsanſættelſen eller for Skatteanfættelſen, og det er en Rendsgerning, at det hele lægges i diſſe Overlignings- og Overſtattekommiſſioners Hænder. Jeg ved dog ikke rettere, end at der har været almindelig Tilfredshed med de nuværende Overligningskommiſſioner, ſaaledes ſom vi have ſaaet dem indførte ved Lovene af 1861, 1867 og 1868, og jeg kan derfor ikke ſtanne, at der er nogen væſentlig Grund til Forandring i ſaa Henſeende. Men jeg ſkal ſom ſagt ikke dvæle videre ved diſſe Paragraffer.

Jeg har mod Lovforſlaget ſærlig tre Hovedindvendinger at gøre. Den første af diſſe Hovedindvendinger møde vi i § 5, hvor man efter mit Støn gaar uden om det, ſom for mig er Sagens Kerne. Hele Udvalget udtalte i Fjor et Ønſte om at ſaa Hovedbeſtemmelſerne for Paaligning af kommunale Statter ſamlede i et enkelt Lovforſlag. Der har i mange, mange Aar været en ſtærk Trang til at ſaa ensartede Regler etablerede med Henſyn til Anfættelſe af den perſonlige Kommuneſtat. Den Rendsgerning, at den almindelige kommunale Bæftatning nødvendiggor ſaadanne Regler, fører det ogſaa med ſig, at dette Ønſte om at ſaa ensartede Regler gennemførte bliver ſaa meget ſtærkere. Jeg kan ikke ſe, at der er nogen ſærlig Vanſtelighed, i alt Fald for den Del af diſſe Reglers Vedkommende, ſom der her er Tale om; der